

«Diguem bon dia» i «Fregament» són el debut de Dani López Quartet

Estrenem els dos temes del senzill d'avançament del nou disc del músic olotí, 'El que fan les coses quan no les mires'

Dani López Quartet | Blanche Carreras

Dani López Quartet és el projecte més recent del saxofonista olotí, **Dani López**. Avui estrenem a Enderrock.cat el senzill del músic que conté "Diguem bon dia" i "Fregament", dos temes que s'inclouran en l'àlbum debut del projecte, *El que fan les coses quan no les mires* (Microscopi, 2020).

En aquest treball **López** ha comptat amb els músics **Vic Moliner**, **Andreu Moreno** i **Alejandro Esperanza**, i entre els quatre han realitzat la gravació dels diversos instruments que conformen les cançons. A més, el treball ha estat enregistrat als estudis Ground i mesclat per **Panxii Badii**. "El que fan les coses quan no les mires per mi és com un fillet que m'ha costat molts esforços que existeixi però al qual he donat tot el meu amor. Alhora és com una manera de dir-vos a tots: Hola, soc jo, molt de gust de conèixer-vos!", esmenta el músic.

Els temes que estrenem avui, "Diguem bon dia" i "Fregament", són cançons amb un rerefons crític. La primera, amb un estil jazz que combina veu, harmonies digitals i vents, té un to més optimista

que convida a estimar-nos, ser amables i, com diu la lletra, "obrir els ulls". La segona, íntegrament instrumental, amb un caire més fosc, és el resultat d'observar persones que recullen ferralla a Barcelona. Al tema destaquen el piano i els vents, que fan una melodia amb to melancòlic, i que es desenvolupen sobre el soroll d'un carretó de fons que s'arrossega i els frens d'una bicicleta, que aporten un paisatge sonor a la peça.

"Molt sovint vaig carregat amb un munt d'instruments, fet que, mesclat amb l'estrès intrínsec d'una capital, em genera una angoixa que em fa ser molt més empàtic. En aquest context, mentre transporto les meves eines entre assajos, concerts i gravacions, veig realitats molt dures que em trenquen el cor. "Fregament" és un homenatge al patiment humà, a l'expressió d'aquest dolor en tots els frecs del món", explica **López**. Tot i que, com comenta el músic, aquests són els únics temes del disc amb un rerefons social i reivindicatiu, el mateix artista assegura que "durant el segle XXI serà imprescindible que ens deixem de mirar el melic i comencem a construir empaties i solucions a nivell global, ja que els problemes als quals ens haurem d'enfrontar tenen aquesta naturalesa".

Per aquest treball, el músic ha utilitzat sons de la realitat, com poden ser el so d'una cafetera, que després s'han convertit en material per compondre les cançons. "Aquesta idea sorgeix d'anar pel món amb les orelles atentes i la imaginació desperta. Sovint hi ha algun so que em sorprèn o que em dona alguna idea. En aquest disc apareixen mostres pregravades d'una cafetera mentre es fa el cafè, la meva àvia queixant-se, els frens d'una bicicleta, un caminador arrossegant-se per terra? Cadascun d'aquests sons hi és per un motiu concret", -explica l'artista-. "A vegades el fet d'escoltar la realitat simplement em motiva per seguir buscant possibilitats quan escric per a instruments."

Amb aquest treball, **Dani López** vol mostrar la seva manera d'entendre les possibilitats d'un quartet (saxo, piano, contrabaix i bateria), i ha creat música amb molt de detall amb l'ajuda d'eines digitals. "També volia guardar el moment musical que visc ara, perquè soc inquiet i potser d'aquí a un any estic fent coses molt diferents", esmenta el músic.